

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

juducînd în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Melnic Viorica Iacob, născută la 28.02.1964, originară din s. Sauca r. Ocnița, domiciliată în or. Drochia str. Ghica Vodă 50.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 04.02.2013 - 27.06.2014

instanța de apel: 01.10.2014 - 02.06.2015

instanța de recurs: 02.09.2015 - 01.03.2016

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia din 27 iunie 2014, Melnic Viorica a fost achitată de invinuirea de săvîrșire a infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5), 335 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de către inculpată.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Melnic Viorica a fost învinuită de către Organul de Urmărire Penală de faptul, că în perioada anilor 2010-2011, activînd în calitate de contabil-șef la SRL „Agroviitorul”, fiind persoană cu răspundere materială, în urma înțelegerii prelabile cu fondatorul și administratorul întreprinderii respective, David Adrian, precum și cu alte persoane neidentificate, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, din motiv de profit, cu intenție directă, prin neindicarea sau indicarea în actele de evidență contabilă a datelor intenționat eronate, au însușit de la elevatorul din s. Țarigrad ce era gestionat de SRL „Agroviitorul”, produse de boabe de porumb în cantitate totală de 298 260 kg, ce le-au fost transmise și încredințate spre păstrare de SRL „Biloxi-Succes”, în baza contractului nr. 10 din 18.10.2010, cauzînd un prejudiciu material în sumă totală de 928 000 lei.

Tot ea, a fost învinuită de faptul, că în perioada anilor 2010-2011, continuîndu-și acțiunile sale ilegale, activînd în aceeași funcție la aceeași întreprindere, în urma înțelegerii prelabile cu aceleași persoane, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, din motiv de profit, din intenție directă, prin neindicarea în actele de evidență contabilă a datelor intenționat eronate, au însușit

de la elevatorul din s. Țarigrad ce era gestionat de SRL „Agroviitorul”, produse de boabe de porumb în cantitate totală de 1 077 000 kg, ce le-au fost transmise și încredințate spre păstrare de SRL „Climăușanul-Agro”, în baza contractului din 01.11.2010, cauzând un prejudiciu material în sumă totală de 3 392 824 lei.

Respectivele acțiuni au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, cu semnele calificative: delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari.

Tot ea, a fost învinuită de faptul, că în perioada anilor 2010-2011, activând în calitate de contabil-șef a SRL „Agroviitorul”, fiind persoană cu funcție de răspundere materială implicată în gestionarea întreprinderii, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu administratorul SRL „Agroviitorul” David Adrian, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, din motiv de profit, cu intenție directă, folosind situația de serviciu, în interes material, prin neindicarea sau indicarea în actele de evidență contabilă a datelor intenționat eronate, au însușit de la elevatorul din s. Țarigrad ce era gestionat de SRL „Agroviitorul”, produse de boabe de porumb în cantitate totală de 298 260 kg, ce le-au fost transmise și încredințate spre păstrare de SRL „Biloxi-Succes”, în baza contractului nr. 10 din 18.10.2010, cauzând un prejudiciu material în sumă totală de 928 000 lei.

Tot ea, a fost învinuită de faptul, că în perioada anilor 2010-2011, activând în calitate de contabil-șef a SRL „Agroviitorul”, fiind persoană cu funcție de răspundere materială implicată în gestionarea întreprinderii, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu administratorul SRL „Agroviitorul” David Adrian, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, din motiv de profit, cu intenție directă, folosind situația de serviciu, în interes material, prin neindicarea sau indicarea în actele de evidență contabilă a datelor intenționat eronate, au însușit de la elevatorul din s. Țarigrad ce era gestionat de SRL „Agroviitorul”, produse de boabe de porumb în cantitate totală de 1 077 000 kg, ce le-au fost transmise și încredințate spre păstrare de SRL „Climăușanul-Agro”, în baza contractului din 01.11.2010, cauzând un prejudiciu material în sumă totală de 3 392 824 lei.

Acțiuni, ce au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, cu semnele calificative: abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de o persoană care gestionează o organizație comercială ori care lucrează pentru o astfel de organizație, a situației de serviciu în interes material ori în alte interese personale, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care Melnic Viorica să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, și în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu

privarea de dreptul de a ocupa funcția de contabil pe un termen de 4 ani.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili definitiv pedeapsa de 9 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de contabil pe un termen de 4 ani.

În argumentarea apelului a invocat că:

- toți martorii inclusiv și inculpata, au declarat că la întreprinderea lor nu au avut loc furturi și că toate operațiunile de luare a produselor de porumb din depozite aveau loc în baza documentelor, inclusiv facturi de contabilitate. Deci, Viorica Melnic intenționat a scris facturi de expediție pe produsele de porumb care nu le aparțineau destinatarilor din facturi, dar care aparțineau SRL „Biloxi Succes” și SRL „Climăuțanu Agro”, astfel au sustras porumbul prin includerea unor date intenționat eronate. Numai cu participarea contabilului-șef Melnic Viorica, David Adrian a reușit să scoată de pe teritoriul întreprinderii produsele de porumb care nu-i aparțineau lui;

- inculpata este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, întrucât acest articol prevede în calitate de subiect, în afară de persoana care gestionează o organizație comercială, și persoana care lucrează pentru o astfel de organizație. Deci, în acțiunile inculpatei persistă elementele infracțiunii „abuz de serviciu”, care constau în acțiuni directe de indicare în datele evidenței contabile a datelor eronate, cu scopul însușirii porumbului depozitat;

- probele administrate la dosar, în special declarațiile martorilor, au fost interpretate în apărarea inculpatei, deși la dosar există facturile și documentele contabile prin care se demonstrează că, la întreprindere a avut loc scoaterea de pe teritoriul ei a produselor de porumb, fapt confirmat prin documentele contabile. Contabilul-șef Melnic Viorica, cunoștea despre ilegalitatea acestor operațiuni contabile și conștient a eliberat facturi contabile de însușire a mărfurilor sustrate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a reținut că, temeinicia sentinței a fost verificată, reieșind din argumentele aduse de către apelant, în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

De către procurorul participant în ședința instanței de apel s-a solicitat cercetarea suplimentară a probelor administrate conform regulilor generale prevăzute pentru prima instanță, demers care a fost admis de către instanța de apel.

Concluzia instanței de apel s-a bazat pe probele cercetate în ședința instanței de apel, și anume:

- *declarațiile inculpatei, Melnic Viorica;*

- *declarațiile părții vătămate Cozma Vladimir, reprezentantului părții vătămate Chiriac Alexei;*

- declarațiile martorilor Hurzac Hariton, Mocanu Alisa, Dudnic Victor, Chiriac Victor, Nenescu Vasile, Ursachi Ghenadie;

- procesul-verbal de percheziție din 15.03.2011, efectuat la oficiul SRL „Agromacon-Invest” (f.d. 158-166, vol. II);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.03.2011, prin care a fost examinat registrul cantaragiului pe 48 file (f.d. 171-178, vol. I);

- contractul individual de muncă din 28.05.2010, încheiat între SRL „Agromacon-Invest” și David Adrian (f.d. 3-5, vol. II);

- contractul de răspundere materială din 28.05.2010, încheiat între SRL „Agromacon-Invest” și David Adrian (f.d. 6, vol. II);

- procesul-verbal de ridicare din 17.03.2011 (f.d. 39-40, vol. II);

- contractul din 11.12.2009, încheiat între SRL „Agromacon-Invest” și SRL „Biloxi-Succes” (f.d. 41-42, vol. II);

- contractul din 30.12.2009, încheiat între SRL „Agromacon-Invest” și SRL „Vlanitas Grup” (f.d. 43-44, vol. II);

- contractul din 18.10.2010, încheiat între SRL „Agromacon-Invest” și SRL „Biloxi-Succes” (f.d. 51-52, vol. II);

- procesul-verbal de ridicare din 22.04.2011, prin care a fost ridicat contractul în original încheiat în luna ianuarie 2011 între SRL „Climăușanul-Agro” și SRL „Alconstil”, precum și copia autenticată a contractului încheiat între SRL „Climăușanul-Agro” și SRL „Agroviitorul” privind prelucrarea și păstrarea porumbului (f.d. 97-99, vol. II);

- contractul din 11.02.2011, încheiat între „Alconstil” SRL și „Climăușanul-Agro” SRL (f.d. 100-101, vol. II);

- contractul din 01.11.2010, încheiat între SRL „Agroviitorul” și SRL „Climăușanul-Agro” (f.d. 102-103, vol. II);

- procesul-verbal de percheziție la domiciliul cet. Viorica Melnic din 09.12.2011, prin care s-au ridicat acte contabile ale SRL „Agroviitorul” (f.d. 7-8, vol. III);

- procesul-verbal de examinare din 16.12.2011, prin care au fost examinate documentele ridicate în cadrul percheziției la domiciliul cet. Melnic Viorica (f.d. 9-32, vol. III).

Totodată, instanța de apel a reținut că, la soluționarea cauzei, instanța de fond a ținut cont în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza și probele prezentate de părți sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu lor din punct de vedere al coroborării lor și întemeiat a achitat-o pe Melnic Viorica pe art. 191 alin. (5), 335 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

Instanța de apel a conchis că, atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în instanța de fond și cea de apel, partea acuzării n-a prezentat în acest aspect nici o probă, precum că anume inculpata ar fi comis infracțiunile ce i se incriminează.

Partea acuzării nu a confirmat prin probe veridice că între inculpată,

fondatorul și administratorul întreprinderii respective, David Adrian, a existat înțelegere prealabilă, prin care s-a urmărit scopul însușirii bunurilor altei persoane, cu intenție directă și din motiv de profit, prin neindicarea sau indicarea în actele de evidență contabilă a datelor intenționat eronate. În ședințele judiciare nu a fost confirmat faptul că, inculpata a comis acțiuni îndreptate spre însușirea ilegală a bunurilor altor persoane și că bunurile date se aflau în posesia sa. De asemenea, nu a fost confirmat faptul că, inculpata lucrând în calitate de contabil-șef, a acționat ilegal și a scos, fără temei, bunurile din posesia sau dispoziția părților vătămate și că a trecut aceste bunuri, fără nici un drept, în stăpînirea sa. Bunurile date (boabe de porumb) nu i-au fost încredințate în administrare sau gestionare inculpatei, în legătură cu funcția însărcinată (însărcinarea specială). Partea acuzării nu a prezentat probe ce ar confirma că inculpata avea dreptul sau posibilitatea de a dispune de producția păstrată la întreprindere și de a o înstrăina. Însușirea constă în scoaterea bunului din patrimoniul victimei și luarea acestuia în stăpînirea făptuitorului, care poate dispune de el, potrivit voinței sale să-l consume, să-l utilizeze etc. În sensul art. 191 Cod penal, prin administrator urmează să înțelegem acel angajat în al cărui atribuții de serviciu intră efectuarea de acte, de dispoziție cu privire la bunurile și mijloacele ce aparțin unității private: gestionar, este angajatul care exercită ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri și mijloace ce aparțin unei unități private.

Totodată, instanța de apel a menționat că, Melnic Viorica, pe parcursul urmăririi penale cît și în ședința de judecată a declarat că nu a avut înțelegeri prealabile cu administratorul David Adrian, de a vinde semințele de porumb, deoarece în obligațiunile ei intră evidența contabilă, și anume: registrul evidenței ieșire, registrul facturilor, cheltuielile, consumurile bilanțurile.

Eliberarea boabelor de porumb se permitea numai prin dispoziția directorului sau administratorului, care erau vizate de el, după care se încărca porumbul și apoi în contabilitate se oformau documentele necesare. Oformarea documentație contabile necesare, adică îndeplinirea obligațiilor sale funcționale și îndeplinirea indicațiilor administratorului întreprinderii nu pot fi considerate ca fapte ilegale, or, în asemenea caz toți lucrătorii întreprinderii urmează a fi considerați complici la comiterea infracțiunii.

Instanța de apel a reiterat că, prima instanță întemeiat a conchis că în conformitate cu pct. 7 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19.06.2006, privind sentința judecătorească „*sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri*” și anume: de către acuzare nu au fost prezentate probe ce ar dovedi că inculpata Melnic Viorica, a avut o înțelegere prealabilă cu administratorul SRL „Agroviitorul”, David Adrian, privind însușirea bunurilor altor persoane.

Totodată, instanța de apel a conchis că, pentru delapidarea averii străine este caracteristic faptul că, poate fi săvîrșită numai de un funcționar sau de alt salariat,

care gestionează sau administrează bunurile din avutul proprietarului.

Potrivit pct. 11 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 6 iunie 1992, delapidare a averii străine trebuie calificate acțiunile persoanelor care, conform funcțiilor lor de răspundere, raporturilor contractuale sau însărcinării speciale a proprietarului, înfăptuiesc în privința bunurilor încredințate împuternicirile de dispunere, administrare, transportare sau păstrare (depozitor, expeditor, casier etc.). De obicei cu aceste persoane, proprietarul încheie contracte de răspundere materială deplină pentru averea încredințată. În obligațiile de serviciu a inculpatei nu intrau asemenea împuterniciri, ea nu era persoană cu funcții de răspundere materială și acesteia nu i-a fost încredințată averea.

Delapidarea averii străine constă în faptul că infractorul transformă bunul aflat în gestionarea sau administrarea sa într-un bun al său, îl trece efectiv în stăpînirea sa, încît poate să se comporte față de bun ca față de un bun propriu, de a efectua acte de dispoziție cu privire la acel bun.

Delapidarea averii străine presupune nu numai însușirea bunului administrat, dar și irosirea lui prin consumare, cheltuire, dăruire sau de transmitere, altor persoane fără restituirea echivalentului lui.

Așadar, inculpata nu administra bunurile în cauză, or, ele erau primite și eliberate de către cantaragiu care primea indicații de la director. Facturile nu erau semnate de contabilă, ea primind facturile deja perfectate în baza lor făcea acțiuni de decontare, ducînd evidența mărfii primite sau eliberate. La dosar nu au fost prezentate probe care ar dovedea faptul însușirii bunurilor indicate.

Totodată, instanța de apel, a specificat că, subiectul infracțiunii de delapidare a averii străine trebuie să aibă calitatea specială de administrator, în sensul art. 191 Cod penal „a administra” înseamnă:

1) a avea dreptul de a da dispoziții cu privire la primirea, păstrarea sau eliberarea de bunuri;

2) a veni în contact direct și material cu bunurile altei persoane, datorită atribuțiilor administratorului, legate de primirea, păstrarea sau eliberarea bunurilor.

Totodată instanța de apel a specificat că, lipsa contractului de răspundere materială a lui Melnic Viorica, prin care aceasta și-ar fi asumat răspunderea materială pentru producția păstrată la întreprindere, a confirmat încă odată, că aceasta nu poate duce răspundere pentru delapidarea comisă, ea nefiind subiect al infracțiunii, totodată răspunderea pentru delapidare urmează să o ducă persoana care a comis această delapidare.

Instanța de apel, nu a reținut nici învinuirea adusă inculpatei Melnic Viorica în baza art. 335 alin. (1) Cod penal. În această parte a învinuirii inculpata la fel a declarat că ea a activat în calitate de contabil a SRL „Agroviitorul” și ea răspundea numai de actele din contabilitate, în obligațiunile sale nu intra păstrarea-prelucrarea boabelor de porumb și nici eliberarea dispoziției pentru eliberarea boabelor de porumb de pe teritoriu. Contractele din 18.10.2010 și

01.11.2010, au fost semnate de David Adrian și porumbul a fost scos de el de pe teritoriu și ștampila permanent se afla la el, semnătura ea nu aplica, nici scrisorile de garanție nu le semna.

Astfel, instanța de apel a conchis că, latura obiectivă al abuzului de serviciu se realizează prin folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală a situației de serviciu, care constă în acțiunea sau inacțiunea, contrar intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Atît acțiunea, cît și inacțiunea trebuie să se refere la situația de serviciu a persoanei care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală și să decurgă din exercitarea atribuțiilor de serviciu - fiind circumscrise nu numai obligațiile de serviciu în sens restrîns ale persoanei care gestionează, dar și drepturile ei, de altfel, aceste două elemente sunt indispensabile pentru determinarea competenței gestionarului.

Existența infracțiunii de abuz de serviciu presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta abuzivă a persoanei care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală și urmările prejudiciabile. Abuzul de serviciu al persoanei care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală se prezumă a fi săvîrșit numai în cadrul exercitării atribuțiilor funcționale, în caz contrar răspunderea survine conform altor norme penale.

În ședințele judiciare a fost constatat, că Melnic Viorica nu poate fi atrasă la răspunderea penală în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, deoarece cum și delapidarea așa și abuzul de serviciu a fost comis de o altă persoană și nu de către inculpată.

Probele prezentate nu au confirmat că, inculpata a comis delapidarea, fapt ce exclude și comiterea abuzului de serviciu. Inculpata nu a gestionat întreprinderea, ea fiind angajată în calitate de contabil în întreprinderea respectivă.

Obiectul juridic special al acestei infracțiuni constă în buna funcționare a organizațiilor comerciale și anume: prin realizarea atribuțiilor de serviciu de către persoanele care gestionează aceste organizații în concordanță cu interesele acestora, cu interesele publice și cu drepturile și interesele ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Subiectul infracțiunii este unul calificat prin calitatea specială și anume persoana care gestionează o organizație comercială, ceea ce nu-i poate fi atribuit inculpatei deoarece în materialele cauzei lipsesc probe în acest sens.

Astfel, instanța de fond, a cercetat nemijlocit sub toate aspectele probele prezentate de părți, inclusiv documentele și procesele verbale ale unor acțiuni de urmărire penală propuse de partea acuzării și apărării, a adoptat o soluție legală și întemeiată, bazată inclusiv pe pct. 6 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006, privind sentința judecătorească, art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, și avînd în vedere că vinovăția inculpatei nu a fost

confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmînd a fi interpretate în favoarea inculpatei, instanța just a ajuns la concluzia, că Melnic Viorica urmează a fi achitată în baza art. 191 alin. (5) și art. 335 alin.(1) Cod penal, din motivul că faptele nu au fost săvîrșite de inculpată.

Instanța de apel a respins ca nefondate argumentele apelantului, precum că inculpata Viorica Melnic, intenționat a scris facturi de expediție pe produsele de porumb, care nu le aparțineau destinatarilor din facturi, dar care aparțineau SRL „Biloxi Succes”, SRL „Climăușanu Agro” și a sustras boabe de porumb prin includerea unor date intenționat eronate. Materialele cauzei nu conțin probe ce ar confirma includerea în datele de contabilitate întocmite de inculpată, a unor date intenționat eronate. Este o presupunere a procurorului, că doar cu participarea contabilului-șef Melnic Viorica, David Adrian a reușit să scoată de pe teritoriul întreprinderii produsele de porumb care nu-i aparțineau lui, însăși apelantul indică, că infracțiunea a fost comisă de altă persoană, care pînă în prezent nu a fost atrasă la răspundere penală și care nu a confirmat sau infirmat, că a comis infracțiunea prin complicitate cu inculpata.

Totodată, instanța de apel a respins și argumentul, că Melnic Viorica este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal. Atît timp, cît partea acuzării nu a confirmat, că inculpata a acționat în interes material, aceasta nu poate fi atrasă la răspundere penală pentru abuzul în serviciu, cu atît mai mult, că subiectul - persoana care gestionează o organizație comercială nu a fost atrasă la răspundere, iar inculpatei nu i se incriminează coparticiparea la această infracțiune.

Nici declarațiile martorilor, nici facturile și documentele contabile, nu confirmă că anume inculpata a săvîrșit infracțiunile imputate. De la întreprindere au fost scoase boabe de porumb, însă vinovate de aceasta se fac alte persoane. Probe că documentația contabilă a fost întocmită ilegal, instanței nu i-au fost prezentate.

Instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond, la pronunțarea sentinței de achitare a dat apreciere legală tuturor probelor și argumentat a ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatei Melnic Viorica, indicînd temeiul achitării acesteia, deoarece fapta a fost comisă de altă persoană.

Instanța de fond just a apreciat că învinuirea n-a prezentat suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu ar corobora între ele și care ar confirma integral vinovăția inculpatei, astfel corect a concluzionat referitor la achitarea acesteia.

5. Hotărîrile judecătorești adoptate în prezenta cauză sînt atacate cu recurs ordinar de către procuror, invocînd temeiul expres prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, cu remiterea cauzei penale la rejudecarea în instanța de apel, în o altă componentă, pe motivul că, decizia este ilegală.

În motivarea recursului invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată indică în cererea de recurs că, probele prezentate de învinuire dovedesc în întregime vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor incriminate, iar instanța de apel eronat le-a interpretat și a omis să se pronunțe asupra veridicității tuturor probelor.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, asupra recursului declarat, Melnic Viorica a depus referință prin care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece recurentul se referă la reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile normei sus menționate pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

7. Judecînd recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că, acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

La judecarea respectivei cauze în instanța de recurs, acest temei nu și-a găsit confirmarea. Astfel, se relevă că respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul înaintat de partea apărării, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungînd la concluzia corectă enunțată supra la pct. 4 al prezentei decizii.

La fel, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea apelului procurorului, precum și motivele adoptării soluției.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate. Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel verificînd minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și

ajungînd la concluzia corectă cu privire la nevinovăția lui Melnic Viorica în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5), 335 alin. (1) Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurent și enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, constatîndu-se astfel, că recursul declarat este inadmisibil.

La fel, instanța de recurs menționează, că din textul recursului se evidențiază, că recurentul în mod decisiv își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției lui Melnic Viorica în cele imputate, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, recurentul indică că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor înaintate de către procuror în apel, dar nu face o precizare în acest sens și nu indică asupra căror motive instanța de apel nu s-a pronunțat.

În altă ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține ca neîntemeiat și declarativ argumentul recurentului, care face trimitere la Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007, acest temei nefiind invocat în instanța de apel nici în învinuire prin rechizitoriu.

Mai mult ca atît, instanța de recurs relevă, că în materialele dosarului nu este copia contractului de răspundere material, nici nu sunt indicate datele eronate invocate în rechizitoriu (*f.d. 97-112, vol. IV*), astfel toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate sunt interpretate în favoarea lui Melnic Viorica.

În acest context, Colegiul penal lărgit, reține concluzia instanței de apel referitor la un șir de probe decisive, invocate în pct. 4 al prezentei decizii, în confirmarea nevinovăției lui Melnic Viorica, inclusiv: *declarațiile inculpatei, Melnic Viorica, părții vătămate Cozma Vladimir, reprezentantului părții vătămate Chiriac Alexei, martorilor Hurzac Hariton, Mocanu Alisa, Dudnic Victor, Chiriac Victor, Nenescu Vasile, Ursachi Ghenadie; procesul-verbal de percheziție din 15.03.2011, efectuat la oficiul SRL „Agromacon-Invest” (f.d. 158-166, vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.03.2011, prin care a fost examinat registrul cantaragiului pe 48 file (f.d. 171-178, vol. I); contractul individual de muncă din 28.05.2010, încheiat între SRL „Agromacon-Invest” și David Adrian (f.d. 3-5, vol. II); contractul de răspundere materială din 28.05.2010, încheiat între SRL „Agromacon-Invest” și David Adrian (f.d. 6, vol. II); procesul-verbal de ridicare din 17.03.2011 (f.d. 39-40, vol. II); contractul din 11.12.2009, încheiat între SRL „Agromacon-Invest” și SRL „Biloxi-Succes” (f.d. 41-42, vol. II); contractul din 30.12.2009, încheiat între SRL „Agromacon-Invest” și SRL*

„Vlanitas Grup” (f.d. 43-44, vol. II); contractul din 18.10.2010, încheiat între SRL „Agromacon-Invest” și SRL „Biloxi-Succes” (f.d. 51-52, vol. II); procesul-verbal de ridicare din 22.04.2011, prin care a fost ridicat contractul în original încheiat în luna ianuarie 2011 între SRL „Climăușanul- Agro” și SRL „Alconstil”, precum și copia autenticată a contractului încheiat între SRL „Climăușanul-Agro” și SRL „Agroviitorul” privind prelucrarea și păstrarea porumbului (f.d. 97-99, vol. II); contractul din 11.02.2011, încheiat între „Alconstil” SRL și „Climăușanul- Agro” SRL (f.d. 100-101, vol. II); contractul din 01.11.2010, încheiat între SRL „Agroviitorul” și SRL „Climăușanul-Agro” (f.d. 102-103, vol. II); procesul-verbal de percheziție la domiciliul cet. Viorica Melnic din 09.12.2011, prin care s-au ridicat acte contabile ale SRL „Agroviitorul” (f.d. 7-8, vol. III); procesul-verbal de examinare din 16.12.2011, prin care au fost examinate documentele ridicate în cadrul percheziției la domiciliul cet. Melnic Viorica (f.d. 9-32, vol. III) – probe, care confirmă că Melnic Viorica nu se face vinovată în cele imputate.

De asemenea, Colegiul penal lărgit amintește că alegațiile recurentului au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de menținere a sentinței de către instanța nominalizată. Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit opinează că soluția instanțelor privitor la achitarea lui Melnic Viorica în baza art. 191 alin. (5), 335 alin. (1) Cod penal, este corectă.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind motivată, mai mult, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, a apreciat just probatoriul administrat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția, iar criticele din recursul declarat de partea acuzării, sunt vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2015, în cauza penală privindu-o pe Melnic Viorica Iacob, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **22 martie 2016**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu